

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové, soudce Mgr. Ondřeje Bartoše a soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **P. L.**, narozen X
bytem X
zastoupen JUDr. Barborou Novákovou, LL.M. et LL.M., advokátkou
Wildt & Biolek v.o.s.,
se sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

za účasti: **1. S. L.**, narozena X
bytem X
2. nezl. D. L., narozen X
bytem X
zastoupen opatrovníkem Mgr. Ladislavem Preclíkem, advokátem se
sídlím Velké nám. 135/19, 500 03 Hradec Králové

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba na určení nezákonnosti zásahu spočívajícího ve vykázání žalobce ze společného obydlí s 1. a 2. osobou zúčastněnou na řízení na adrese X, ke kterému došlo dne 28. 8. 2024 v 19:15 hodin, se zamítá.

- II. Posouzení námitek proti vykázání žalobce ze společného obydlí (přípis Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územního odboru Rychnov nad Kněžnou ze dne 30. 8. 2024, č. j. KRPH-85242-11/ČJ-2024-050710) bylo nezákonným zásahem.
- III. Žalobci se ukládá zaplatit soudní poplatek za návrh na určení nezákonnosti zásahu pod bodem II. ve výši 2 000 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku na bankovní účet soudu č. 3703-6828511/0710 s variabilním symbolem 3133003024.
- IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 316 Kč k rukám zástupce žalobce do 30 dnů od právní moci rozsudku.
- V. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se tzv. určovací zásahovou žalobou podle § 82 a násl. soudního řádu správního (s. ř. s.) domáhal ochrany před nezákonným zásahem Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje. Ten měl spočívat v nezákonném vykázání žalobce ze společného obydlí se zúčastněnými osobami dne 28. 8. 2024 v 19:15 hodin ve spojení s posouzením námitek žalobce proti vykázání ze dne 30. 8. 2024, obojí podle § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (**zákon o Policii ČR**).
- 2. Na straně žalované jednal krajský soud s Ministerstvem vnitra jako správním orgánem, který řídí Policii ČR jako ozbrojený bezpečnostní sbor (§ 83 část věty za středníkem s. ř. s.).

II. Žalobní argumentace

- 3. Žalovaný se domáhal určení nezákonnosti shora uvedených zásahů. Žalobce tvrdil, že byl dne 28. 8. 2024 v 19:25 (dle úředního záznamu v 19:15) vykázán ze společného obydlí s osobami zúčastněnými na řízení na adrese X (penzion X), jakož i z jeho okolí 100 m. Na základě tohoto vykázání byl také povinen zdržet se styku a navazování kontaktu s osobami zúčastněnými na řízení, tedy se svou manželkou a nezletilým synem. Proti vykázání podal žalobce po vykázání námitky, které ještě následně upřesnil a doplnil.
- 4. Žalobce napadal jak faktický úkon spočívající ve vykázání ze společného obydlí, tak i následné posouzení námitek; obojí považoval za nezákonné.
- 5. Žalobce namítal, že nebyly splněny podmínky pro vykázání tak, jak je stanoví § 44 zákona o Policii ČR. Nebyly nijak prokázány předcházející útoky žalobce proti osobám zúčastněným na řízení: k takovým útokům nikdy nedošlo. Proto zde nebyl ani důvodný předpoklad, že by se žalobce měl dopustit nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti. K žádnému takovému útoku nedošlo ani v den vykázání, kdy naopak žalobce se odstrčením své manželky bránil jejímu útoku. Soužití manželů je rozvráceno, probíhá rozvodové řízení a řízení o svěření do výchovy nezl. D. V souvislosti s tím došlo dne 28. 8. 2024 mezi manželi ke konfliktu, který ale neproběhl tak, jak tvrdila 1. osoba zúčastněná na řízení při své výpovědi na policii.

6. Pokud jde o posouzení námitek proti vykázání, jeho nezákonnost spatřoval žalobce v tom, že policejní orgán nezohlednil výpověď 2. osoby zúčastněné na řízení a nepřihlédl k písemnému doplnění námitek, které žalobce učinil prostřednictvím své právní zástupkyně dne 30. 8. 2024. Také v důsledku toho pak námitky posoudil věcně nesprávně.
7. V důsledku toho bylo porušeno žalobcovo právo na svobodu pohybu a pobytu zaručené čl. 14 Listiny základních práv a svobod.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že policista, který rozhodoval o vykázání, vycházel z výpovědi 1. osoby zúčastněné na řízení, která byla velmi psychicky rozrušena, stejně jako její nezl. syn. Policista také vyhodnotil možné domácí násilí metodou SARA DN a dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro vykázání žalobce, kterého vyhodnotil jako násilnou osobu, ze společného obydlí. Policista dospěl k závěru, že je dán předpoklad eskalace útoku žalobce vůči osobám zúčastněným na řízení a že jsou tedy splněny podmínky pro použití institut vykázání. Žalovaný zdůraznil, že incidentu bylo přítomno i nezletilé dítě, policista proto bral na zřetel i skutečnost, že je potřeba především chránit zájmy nezletilého dítěte jako ohrožené osoby. Žalovaný rekapituloval judikurní závěry ve vztahu k institutu vykázání. Poukázal zejména na tezi, že vykázání má povahu preventivního předběžného opatření, nejedná se o sankci za prokázané protiprávní chování. K jeho aplikaci postačí pouhé indicie nasvědčující tomu, že určité osobě hrozí nebezpečí ze strany osoby, s níž sdílí společnou domácnost. Policisté provádějí vykázání často v časové tísní, emočně vypjatých a proměnlivých situacích, kdy je třeba jednat rychle. Po policistech nelze požadovat dosažení úplné jistoty o hrozícím útoku. K následnému hodnocení zákonnosti policejního vykázání je třeba přistupovat tak, že již nikdy nebude zpětně možné s jistotou konstatovat, že by v případě jeho neprovedení došlo k ohrožení či narušení chráněného zájmu; od toho se jedná o preventivní opatření. Zákonnost vykázání je nutno hodnotit s ohledem na informace, kterými zasahující policisté v době vykázání jednak disponovali a jednak měli a mohli disponovat. Pokud jde o posouzení námitek proti vykázání, žalovaný upozornil, že doplnění námitek bylo ve spise zaevidováno až po posouzení původních námitek žalobce.

IV. Jednání

9. Krajský soud věc projednal dne 30. 1. 2025 za účasti žalobce, jeho zástupkyně, pověřeného pracovníka žalovaného a opatrovníka 2. osoby zúčastněné na řízení. Strany odkázaly na svá předchozí písemná podání, rekapitulovaly jejich podstatné body a setrvaly na své argumentaci a procesních stanoviscích. Předmětem jednání bylo dále vyjasnění důkazních návrhů. Poté bylo jednání odročeno za účelem doplnění dokazování.
10. Další jednání se konalo dne 20. 3. 2025 za účasti žalobce, jeho zástupkyně, pověřené pracovnice žalovaného, 1. osoby zúčastněné na řízení a opatrovníka 2. osoby zúčastněné na řízení. Krajský soud provedl důkaz výslechem 1. osoby zúčastněné na řízení, žalobce a svědků nrap. Z. J., prap. T. T. a L. S., dále důkaz listinou – zápisem z hodnotící schůzky k asistovaným kontaktům 2. osoby zúčastněné na řízení s žalobcem.
11. Závěrem strany setrvaly na dříve vznesených návrzích. Opatrovník 2. osoby zúčastněné na řízení ponechal závěr o (ne)zákonnosti zásahu na rozhodnutí soudu.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud poté, co dospěl k závěru, že žaloba je přípustná a včasná, přezkoumal zákonnost zásahů v řízení podle § 82 a násl. s. ř. s. Protože se žalobce domáhal pouze určení toho, zda jednorázové zásahy byly nezákonné, vycházel soud ze skutkového a právního stavu, která tu byl v době zásahů.
13. Žaloba je zčásti důvodná.

A. Správní spis KŘP Královéhradeckého kraje

14. Dne 28. 8. 2024 v 18:44 se na služebnu obvodního oddělení policie v Dobrušce dostavila 1. osoba zúčastněná na řízení. Vypověděla, že je v rozvodovém řízení se svým manželem – žalobcem. Bydlí ve společné domácnosti. Po podání žádosti o rozvod se jejich vztahy zhoršily, kdy žalobce ji psychicky týrá přibližně 8 měsíců, vyhrožuje, že jí vše sebere, nedá jí dítě a vyžene ji z domu. Osočuje ji, že nic neumí, že je na něm závislá. Situace je velmi napjatá a vše vyvrcholilo dnes, kdy v době kolem 18 hod. ji žalobce rukama chytil za obličej a strkal ji ven z domu. Tomu byl přítomen i nezletilý syn, který na chodbě prosil svého otce, aby se tak nechoval. Toto jednání není poprvé, v minulosti žalobce 1. osobě zúčastněné na řízení rozbil telefon, několikrát rozbil dveře do pokoje, rozbil kování. Tento psychický nátlak pokračuje a má obavu, aby ji nebo nezlet. syna fyzicky nenapadl. Po útoku opustila společné obydlí se synem, aby se vyhnula dalším útokům.
15. Následně policie metodou SARA DN vyhodnotila, že násilná osoba (žalobce) vyhrožuje závažným násilím, sděluje své násilné úmysly (neustále opakuje výhrůžky), dochází ke stupňování těchto výhrůžek, násilná osoba má finanční problémy, ohrožená osoba má z násilné osoby strach (obavy z fyzických útoků), má problém se zajištěním svého bezpečí (bojí se o zařízení a vybavení domácnosti), má závažné osobní problémy (bojí se o nezlet. dítě). Na základě těchto dílčích závěrů dospěla policie k závěru, že jsou splněny podmínky pro vykázání násilné osoby.
16. Dne 28. 8. 2024 v 19:25 využil příslušník Policie ČR nprap. Z. J. oprávnění podle § 44 zákona o Policii ČR a vykázal žalobce ze společného obydlí a z okruhu 100 metrů od obydlí.
17. Žalobce na místě proti vykázání nepodal námitky.
18. Dne 29. 8. 2024 v 00:44 hod. žalobce podal proti vykázání námitky, formálně zachycené v úředním záznamu o podání vysvětlení. Přednesl svoji verzi událostí, zejména se ohradil proti tvrzení manželky o psychickému týrání a výhrůžkách. Potvrdil, že jsou s manželkou v rozvodovém řízení. Žádost podala ona, protože má více než rok vztah s jiným mužem. Žalobce s rozvodem nesouhlasil kvůli nezletilému synovi, kterého nechtěl připravit o úplnou rodinu. Popsal svoji verzi incidentu dne 28. 8. 2024, kdy podle žalobce to byla naopak jeho manželka, která na něj verbálně útočila a vyhrožovala mu, že ho připraví o dítě i o dům. Křičela na žalobce z naprosté blízkosti a poté jej kousla do nosu. Na to ji žalobce od sebe odstrčil svou rukou proti jejímu obličejí. 1. osoba zúčastněná na řízení začala křičet na nezletilého syna, který byl incidentu přítomen, ať zavolá záchranku, že jí žalobce ublížil. Poté i se synem odjela na policii do Dobrušky.
19. Dne 29. 8. 2024 provedla policie následné šetření, v rámci něhož zjistila od souseda L. S., že společné soužití žalobce a 1. osoby zúčastněné na řízení je narušené, oba mají milence a vzájemně si dělají schválnosti.
20. Dne 30. 8. 2024 provedla policie za přítomnosti pracovnice OSPOD Městského úřadu Dobruška T. S. výslech 2. osoby zúčastněné na řízení – nezlet. D. Ten popsal incident mezi rodiči jako hádku ohledně péče o D., která vyústila ve fyzickou konfrontaci, kdy žalobce tlačil svou 1. osobu zúčastněnou na řízení tělem a rukama směrem ven z domu, v čemž se mu D. snažil zabránit. Následně u vchodových dveří žalobce chytil 1. osobu zúčastněnou na řízení za obličej a tlačil ji. Vůči D. žalobce nijak fyzicky nepůsobil. 1. osobě zúčastněné na řízení se nic nestalo. D. brečel a byl rozrušený, hned po incidentu jeli s 1. osobou

zúčastněnou na řízení na policii do Dobrušky. D. žádné napadení nikdy před tím neviděl, rodiče se ale běžně hádali.

B. Dokazování

21. Svě verze toho, jak se incident udál, potvrdil žalobce a 1. osoba zúčastněná na řízení v rámci svých účastnických výsledků před soudem, k nimž soud přistoupil za splnění podmínek § 131 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.
22. Krajský soud dále provedl důkazy výsledky policistů nrap. Z. J. a prap. T. T. a výslech souseda L. S.
23. Z výpovědi svědka nrap. Z. J. krajský soud zjistil následující skutečnosti. Svědek vykonával 28. 8. 2024 dozorčí službu na útvaru v Dobrušce. Večer přišla na útvar 1. osoba zúčastněná na řízení s tím, že byla napadena manželem, byla velmi rozrušená. Přišla spolu s dítětem, které bylo zaražené, vystrašené, nechtělo mluvit. Svědek paní uklidnil, posadil na lavici, promluvil s ní a sepsal úřední záznam. Z její výpovědi vyplynulo, že se s žalobcem rozvádí, že ji psychicky týrá delší dobu, že užívají společné obydlí, kde každý má svůj pokoj, ona že bydlí se svým nezletilým synem a žalobce užívá jiný pokoj. V průběhu řízení o rozvodu na ni žalobce psychicky tlačil, aby obydlí opustila, že pokud tak neučiní, takže všechno sebere, že ji vyžene. Tento nátlak trvá již asi 8 měsíců. Žalobce se také pokoušel dostat se za ní do uzamčeného pokoje, poškodil při tom kování. Následně svědek s 1. osobou zúčastněnou na řízení sepsal otázky SARA DN. Vzhledem k rozrušení matky i dítěte svědek situaci vyhodnotil a rozhodl se provést vykázaní, aby zamezil dalšímu útoku a aby nebylo ohroženo nezletilé dítě, neboť bydlí ve společném obydlí. Po sepsání úředního záznamu o vykázaní nastoupila službu nová hlídka, které svědek nastínil situaci a tato hlídka pokračovala v dalších úkonech; svědek ve službě skončil. Svědek popsal průběh incidentu tak, jak jej vylicila 1. osoba zúčastněná na řízení: byla u společného obydlí se synem a s žalobcem se začali mezi sebou hádat a vystupňovalo se to tak, že ji žalobce měl chytit rukama za tělo, přitlačit ke zdi a snažil se ji vytlačit z domu, a když se bránila, tak ji měl chytit za hlavu a vystrčit z domu; 1. osoba zúčastněná na řízení však na sobě neměla žádné viditelné zranění. Nastupující hlídce svědek popsal situaci přibližně tak, že tam došlo k nějakému útoku, že se 1. osoba zúčastněná na řízení bránila a nechtěla opustit společné obydlí a žalobce že ji svým útokem se snažil z toho obydlí dostat. Společné obydlí manželů je na samotě, moc lidí okolo nebydlí. V dané chvíli svědek tedy vycházel z výpovědi 1. osoby zúčastněné na řízení a když viděl její stav, chtěl zabránit dalšímu případnému následku, proto o vykázaní rozhodl. Druhý den poté proběhl za přítomnosti sociální pracovnice výslech nezletilého. 1. osoba zúčastněná na řízení přišla na obvodní oddělení rozrušená a svědek musel chvíli počkat, až se zklidní, aby s ní bylo možné provést výslech. Svědek vycházel z toho, že když žena uteče ze společného obydlí s dítětem a přijde na útvar celá rozrušená, tak se pravděpodobně muselo něco stát. Proto svědek vyhodnotil riziko dalšího hrozícího útoku.
24. Z výpovědi svědka prap. T. T. krajský soud zjistil následující skutečnosti. Před nástupem do služby procházel svědek výslechovou místností, kde uviděl na lavici sedět 1. osobu zúčastněnou na řízení se synem. Probíhalo podání vysvětlení. Svědek z několika slov zachytil, že se jedná o nějaké násilí. Po nástupu do služby svědka informoval nrap. J. o tom, že na základě podání vysvětlení se rozhodl přistoupit k vykázaní žalobce ze společného obydlí. Po dokončení sepsání souvisejících úředních záznamů pak svědek spolu s dalším kolegou jel na místo realizovat vykázaní. Policista nastupující do služby se musí

seznámit s událostmi, které se děly za předcházející dozorčí služby. Svědek si tedy přečetl úřední záznam o podání vysvětlení 1. osoby zúčastněné na řízení. Z tohoto záznamu vyplývalo, že jsou splněny podmínky pro vykázání. Svědek se tedy plně přiklonil k závěru nprap. J. o tom, že je namístě přistoupit k vykázání žalobce. Výpověď 1. osoby zúčastněné na řízení nebylo možné v tu chvíli zpochybňovat. Ona když opouštěla služebnu policie, říkala, že se nechce do společného obydlí vrátit, že se obává o život a zdraví svůj a svého syna. Proto navrhla, že pojedje k nějaké kamarádce a do společného obydlí se vrátí až v době, kdy žalobce bude vykázán. Po příjezdu na místo společného obydlí byl žalobce doma, policisté mu sdělili, že proběhne vykázání, komunikovali s žalobcem, proběhlo podpisování úředních záznamů a poučení. Celý úkon trval asi 2 hodiny. S žalobcem nebyly žádné problémy. V průběhu úkonu žalobce konzultoval telefonicky další postup se svým právním zástupcem. Policisté na místo jeli s informacemi od 1. osoby zúčastněné na řízení, na místě další informace nezjišťovali. Obydlí je na samotě. Vytěžení sousedů proběhlo až druhý den telefonicky. Druhý den proběhl také výslech nezletilého. Dříve, bez přítomnosti sociálního pracovníka, nebylo možné nezletilého vyslýchat, navíc byl rozrušený, plakal, a během podání vysvětlení 1. osobou zúčastněnou na řízení přitakával, jako by potvrzoval její slova. Svědek sám s 1. osobou zúčastněnou na řízení také hovořil, byla rozrušená. Viditelné zranění neměla. Při úvahách, zda přistoupit k vykázání, pracuje policie často pouze s verzí poškozeného. Je nutné během krátké doby posoudit, zda jsou podmínky pro vykázání splněny. Přihlíží se také k tomu, zda už v minulosti konflikt mezi manželi řešila policie, jestli se násilí opakuje, jestli je důvodná obava, že bude násilí v budoucnu pokračovat. V případě, že by policie k vykázání nepřistoupila, může se stát, že ten afekt vzroste natolik, že dojde i k většímu útoku. V daném případě policie žádné předchozí záznamy o incidentech neměla. Z výpovědi 1. osoby zúčastněné na řízení ale vyplývalo, že ty neshody a napadání trvají delší dobu, asi 8 měsíců. Policisté věděli, že manželé jsou v rozvodovém řízení. Z výpovědi 1. osoby zúčastněné na řízení policisté usoudili, že se jedná o násilí v rodině a nechtěli riskovat jeho eskalaci. Skutkovou verzi 1. osoby zúčastněné na řízení neměli policisté jak jinak prověřit. Stanovisko vykazané osoby samozřejmě zjistit lze, lze jej také ale nerespektovat. Nelze v tu chvíli s jistotou určit, kdo mluví pravdu. Stanovisko žalobce v dané věci nemělo na rozhodnutí o vykázání vliv. Policisté pracovali s verzí 1. osoby zúčastněné na řízení, která byla velice podrážděná, hovořila o násilí, výhrůžkách. Navíc do incidentu bylo zapojeno nezletilé dítě. I to utvrdilo policii v rozhodnutí provést vykázání a předejít násilí na ženě a dítěti.

25. Z výpovědi svědka L. S. krajský soud zjistil následující skutečnosti. Svědek je sousedem žalobce a 1. osoby zúčastněné na řízení. Svědkem incidentu dne 28. 8. 2024 nebyl, ani jiného incidentu mezi manželi. Svědek o problémech mezi manželi nevěděl, pouze ví, že se rozvádějí. Policie svědka kontaktovala 29. 8. 2024 telefonicky, svědek policii k dotazu, zda žalobce je násilník, sdělil, že ne, o žádném násilí nic neví.

C. Právní úprava

26. *Lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou (dále jen „společné obydlí“), jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí. Policista je oprávněn tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti. Pokud společné obydlí obývá nezletilé dítě, považuje se za ohroženou osobu podle této hlavy (§ 44 odst. 1 zákona o Policii ČR).*

27. *Vykázání trvá po dobu 10 dnů ode dne jeho provedení. Tuto dobu nelze zkrátit ani se souhlasem obrožené osoby. Podáním návrhu na vydání předběžného opatření podle zákona o zvláštních řízeních soudních v průběhu vykázání se doba vykázání prodlužuje do dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu o tomto návrhu (§ 44 odst. 2 zákona o Policii ČR).*
28. *Vykázání oznámí policista ústně vykázané i obrožené osobě a vyhotoví potvrzení o vykázání, které jim předá proti podpisu. Součástí potvrzení o vykázání je vymezení prostoru, na který se vykázání vztahuje, uvedení totožnosti obrožené a vykázané osoby, poučení o právech a povinnostech vykázané osoby a adresa útvaru policie, u kterého si může vyzvednout kopii úředního záznamu o vykázání. Odmítne-li obrožená nebo vykázaná osoba potvrzení o vykázání převzít nebo odmítne-li písemně potvrdit jeho převzetí, policista tuto skutečnost uvede v úředním záznamu (§ 44 odst. 3 zákona o Policii ČR).*
29. *Není-li vykázaná osoba vykázání přítomna, poučení o jejích právech a povinnostech v souvislosti s vykázáním jí policista poskytne při prvním kontaktu. Je-li to možné, policista této osobě předá potvrzení o vykázání, v opačném případě ji poučí o možnosti převzít potvrzení o vykázání a kopii úředního záznamu o vykázání u příslušného útvaru policie; součástí poučení je i údaj o adrese tohoto útvaru (§ 44 odst. 4 zákona o Policii ČR).*
30. *Nesouhlasí-li vykázaná osoba s vykázáním, může proti němu na místě podat námitky, které policista uvede v potvrzení o vykázání. Policista námitky předá bez zbytečného odkladu krajskému ředitelství příslušnému podle místa vykázání (dále jen „příslušné krajské ředitelství“). Vykázaná osoba může dále do 3 dnů ode dne převzetí potvrzení o vykázání podat příslušnému krajskému ředitelství námitky písemně. Lhůta pro podání námitek počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k převzetí potvrzení o vykázání a je považována za dodržanou, jsou-li námitky nejpozději v její poslední den předány k poštovní přepravě nebo podány u příslušného krajského ředitelství. O tomto právu policista vykázanou osobu poučí před předáním potvrzení o vykázání (§ 44 odst. 5 zákona o Policii ČR).*
31. *Shledá-li příslušné krajské ředitelství, že podmínky pro vykázání nebyly splněny, vykázání ukončí a o této skutečnosti vyrozumí obroženou a vykázanou osobu bez zbytečného odkladu (§ 44 odst. 6 zákona o Policii ČR).*

D. Podmínky přezkumu zásahových žalob

32. *Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65 (publ. pod č. 603/2005 Sb.) vyplývá algoritmus přezkumu zásahových žalob: soud poskytne ochranu před nezákonným zásahem tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.*

E. Přezkum

Vykázání je zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

33. *Soudy musí nejprve zkoumat splnění čtvrté podmínky, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68,*

publ. pod č. 1382/2007 Sb. NSS, a ze dne 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, publ. pod č. 3973/2020 Sb. NSS).

34. Vykázání ze společného obydlí je pokynem, k němuž dává policii oprávnění § 44 zákona o Policii ČR. Jde o faktický úkon, nevydává se o něm rozhodnutí ani mu nepředchází žádné řízení, jde o reakci na potenciálně nebezpečné chování násilné osoby. Jde o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., což vyplývá i z ustálené judikatury správních soudů. Krajský soud tedy konstatuje, že 4. podmínka přezkumného algoritmu je ve vztahu k vykázání splněna.
35. Stejně tak je naplněna i podmínka 1., 2. a 5. přezkumného algoritmu. Vykázání je úkonem, který přímo omezil práva žalobce a byl také přímo proti němu zaměřen. Žalobce se v důsledku vykázání nesměl po dobu 10 dní zdržovat ve společném obydlí ani navazovat kontakt s ohroženými osobami. Vykázání tak závažně zasáhlo do soukromého a rodinného života žalobce, musel opustit společné obydlí, nalézt si přechodné ubytování, ztratil faktickou možnost vykonávat rodičovskou odpovědnost vůči nezletilému synovi.
36. Zbývalo posoudit, zda bylo do práv žalobce zasaženo v souladu se zákonem či nikoliv.

Vykázání nebylo nezákonné

37. Nejvyšší správní soud judikoval, že podmínky pro vykázání podle § 44 zákona o Policii ČR jsou odlišné od podmínek pro vydání předběžného opatření podle § 76b občanského soudního řádu (o. s. ř.), neboť v prvním případě dostačuje přítomnost důvodného předpokladu ohrožení chráněných hodnot (útoku násilné osoby), v druhém případě musí být dána sama existence takového ohrožení. Provedení vykázání podle zákona o Policii ČR je tudíž podmíněno nižším stupněm pravděpodobnosti budoucího útoku násilné osoby nežli rozhodnutí o vydání předběžného opatření podle § 76b o. s. ř. Podobně jako je judikováno v jiných případech důvodného předpokladu (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 1 As 87/2011-49) či kupříkladu při rozhodování o vazbě, jež je podmíněna důvodnou obavou z určitého jednání obviněného (srov. ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní řád. Komentář. 6. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 465), lze vycházet z toho, že onen „důvodný předpoklad“ se musí opírat o konkrétní objektivní skutečnosti, svědčící v případě vykázání o pravděpodobnosti budoucího útoku vykázané osoby. Provedení vykázání se tak nemůže zakládat kupříkladu pouze na subjektivních informacích a výpovědích ohrožené osoby, které nejsou podloženy objektivními skutečnostmi; nicméně takovými objektivními skutečnostmi, které mohou sloužit jako rozumný podklad pro vykázání, mohou být například i viditelná zranění ohrožené osoby, výpovědi sousedů atd. V žádném případě po zasahujících policistech nelze vyžadovat, aby před přikročením k vykázání nabyli úplné jistoty, že pokud násilná osoba nebude vykázána, dopustí se nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti ohrožené osoby, neboť to by vedlo k naprosté neaplikovatelnosti institutu policejního vykázání. Je ovšem třeba připomenout i to, že vykázání nejenže chrání ohroženou osobu a fundamentální hodnoty její osobnosti, ale zároveň znamená citelný zásah do soukromého a rodinného života, tj. do základních práv, vykázané osoby; proto k němu nemůže být přistupováno svévolně a bez jakéhokoli uvážení (rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18).
38. Všechny výše uvedené úvahy pak musí zohledněny i při následném posuzování zákonnosti vykázání v rámci rozhodování správního soudu o zásahové žalobě. Správní soud si musí učinit co nejúplnější představu o relevantních okolnostech vykázání, k čemuž zpravidla

nebude stačit obsah žaloby a písemné potvrzení o vykázání vyhotovované policistou při vykázání a předávané jak osobě ohrožené, tak osobě vykázané, které ze zákona nemusí obsahovat podrobné vyličení skutečností odůvodňujících zákonnost daného zásahu (srov. § 44 odst. 3 zákona o Policii ČR). Začasté bude nutno provádět před soudem dokazování, včetně svědeckých výpovědí všech aktérů vykázání – zasahujících policistů, ohrožené osoby, vykázané osoby, nezúčastněné osoby přítomné vykázání – a případně i dalších osob. Rozhodující soud pak provedené vykázání musí hodnotit s ohledem na informace, kterými disponovali či mohli a měli disponovat zasahující policisté v době, kdy bylo třeba se rozhodnout, zda k vykázání bude přikročeno, či ne. Rozhodnutí správního soudu o zákonnosti vykázání nemůže být ovlivněno jeho výhodou časového odstupu od samotného zásahu, nýbrž tento zásah musí být posouzen dle informací a skutečností, na jejichž základě policisté v daném případě jednali – s tím, že soud musí zvážit, zda tyto informace a skutečnosti poskytovaly v konkrétní situaci dostatečný objektivní podklad pro vykázání násilné osoby ze společného obydlí. V rámci hodnocení jednání a možností policistů v dané konkrétní situaci je přitom třeba zohlednit například i to, zda policisté museli postupovat a konat v časové tísní či ne, zda si v době vykázání mohli bez nepřiměřených obtíží a časové prodlevy opatřit další relevantní (objektivní) informace, aniž by tím popřeli smysl institutu vykázání (tím, že by v mezidobí již k dalšímu útoku došlo), atd. (rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18).

39. V projednávané věci dospěl krajský soud k závěru, že zásah, spočívající ve vykázání žalobce ze společného obydlí dne 28. 8. 2024, nebyl nezákonný. Zásah bylo třeba hodnotit striktně ve vztahu k informacím a poznatkům, jimiž policie disponovala v okamžiku vykázání. Zde policie důvodně vycházela z výpovědi 1. osoby zúčastněné na řízení, která popisovala násilný incident ze strany žalobce, jemuž mělo předcházet měsíce trvající psychické týrání a nátlak. Popsala také předchozí fyzický incident (zničení telefonu, poškození dveří žalobcem při snaze dostat se za 1. osobou zúčastněnou na řízení do místnosti proti její vůli). To vše bylo dokresleno druhou okolností, a to viditelným rozrušením 1. osoby zúčastněné na řízení, kterou musel policista přijímající její oznámení nejprve uklidnit. Třetí okolností, která měla vliv na úsudek policistů, kteří o vykázání rozhodli a je realizovali, byly mimoverbální projevy nezletilé 2. osoby zúčastněné na řízení (zaraženost, vystrašenost, plačtivost, přitakání tvrzení matky v rámci jejího podání vysvětlení). Čtvrtým „podkladem“ pro rozhodnutí o vykázání pak bylo použití metody SARA DN, kde byly dotazníkovou formou zjištěny skutečnosti, které podpořily rozhodnutí o vykázání: opakování výhrůžek ze strany žalobce, finanční problémy žalobce, strach 1. osoby zúčastněné na řízení jako ohrožené osoby ze žalobce jako násilné osoby, strach o nezletilé dítě. Stejně tak policie v souladu s nevyvratitelnou právní domněnkou, zakotvenou v § 44 odst. 1 *in fine* zákona o Policii ČR, považovala nezletilou 2. osobu zúčastněnou na řízení také za ohroženou osobu, neboť tato také obývá společné obydlí.
40. Lze tedy uzavřít, že na základě těchto podkladů a indicií se jevíly podmínky pro vykázání jako splněné. Ze svědecké výpovědi policisty prap. T. vyplynulo, že policie pracovala i se skutkovou verzí žalobce, když v rámci cca 2 hodiny trvajícího úkonu realizace vykázání s žalobcem komunikovala. Policie se však vědomě rozhodla se k této verzi nepřiklonit. Takový postup jí nelze vytýkat – lze očekávat, že v případě domácího násilí bude násilná osoba skutkovou verzí ohrožené osoby zpochybňovat, zlehčovat, popírat, a uvádět vlastní verzi zcela odlišnou, a policii tak v takovém případě stejně nezbude nic jiného, než jednu ze skutkových verzí upřednostnit a přiklonit se k ní. Ostatně konfrontace osoby, jež má být vykázána, se zjištěnými skutečnostmi, které zakládají důvodný předpoklad budoucího

útoku, není nezbytným předpokladem vykázání (viz rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2023, č. j. 8 As 219/2022-41). V posuzované věci pak policie výslovně upřednostnila verzi 1. osoby zúčastněné na řízení, a to z důvodu předběžné opatrnosti, aby zabránila další případné eskalaci násilí. Vzala přitom v úvahu také přítomnost nezletilé ohrožené osoby. Policie neměla více myslitelných možností, jak průběh skutkového děje ověřit a objektivizovat: obydlí manželů se nachází na samotě, žádné blízké sousedy nemají, a zjišťovat skutkovou verzi nezletilého dítěte policie nebyla oprávněna bez přítomnosti sociálního pracovníka. Policie sice neměla záznamy o předchozích incidentech mezi manželi, to však není rozhodující, neboť k vykázání může policie přikročit třeba již při prvním závažném útoku (srov. MATES, P. et al. *Veřejné sbory*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011).

Posouzení námitek je zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

41. Podobně jako samotné vykázání, je i posouzení námitek podle § 44 odst. 5 a 6 zákona o Policii ČR zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Krajský soud zde vyšel také z § 65 odst. 1 s. ř. s. *per eliminationem*: rozhodnutím podle cit. ust. je úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti adresáta. V daném případě však policie nevystupovala jako správní orgán, nýbrž jako ozbrojený bezpečnostní sbor. Její „rozhodnutí“ o námitkách je proto přezkoumatelné jako zásah v řízení podle § 82 a násl. s. ř. s., nikoli jako rozhodnutí v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. I ve vztahu k posouzení námitek je tak splněna 4. podmínka přezkumného algoritmu.
42. Podobně jako u vykázání je naplněna i podmínka 1., 2. a 5. přezkumného algoritmu. Posouzení námitek je úkonem, který přímo omezil práva žalobce a byl také přímo proti němu zaměřen. Posouzení námitek je přímo navázáno na předcházející úkon vykázání; na tomto posouzení závisí, zda přímý zásah do práv žalobce bude nadále trvat, či zda bude ukončen.

Posouzení námitek bylo nezákonné

43. Dospěl-li krajský soud k závěru, že prvotně policie o vykázání žalobce ze společného obydlí nerozhodla nezákonně, nelze totéž říci o posouzení námitek žalobce proti vykázání.
44. Nejprve je třeba vyvrátit žalobcovo přesvědčení o tom, že se policie dopustila procesního pochybení, když o námitkách rozhodla, aniž by měla k dispozici písemné doplnění jeho námitek.
45. Proti vykázání může vykázaná osoba podat námitky dvojím způsobem: buď přímo na místě při realizaci vykázání, nebo následně písemně do 3 dnů ode dne převzetí potvrzení o vykázání (§ 44 odst. 5 zákona o Policii ČR). O obojím byl žalobce písemně poučen, poučení stvrdil svým podpisem. V souzené věci žalobce právo podat námitky přímo na místě nevyužil, což *implicite* vyplývá z potvrzení o vykázání, kde v rubrice námitky není uvedeno nic. Následně se dostavil na útvar policie v Dobrušce, kde do úředního záznamu o podání vysvětlení námitky proti vykázání výslovně podal – tuto formu třeba považovat za adekvátní formě písemné. Z obsahu úředního záznamu vyplývá, že se žalobce poměrně podrobně vyjádřil jak k incidentu, který se mezi manželi stal předcházejícího dne, tak i celkově k tomu, jak probíhá jejich soužití. V závěru výslovně vyjádřil, že řekl vše, co chtěl k věci uvést. Neupozornil sepisující policisty na skutečnost, že zamýšlí námitky ještě písemně doplňovat, ani to z jeho výpovědi nijak nevyplývá. Policie proto neměla důvod

jakkoli vyčkávat s vyřízením námitek, tím spíše, že byla povinna námitky posoudit bez zbytečného odkladu, což plyne z § 44 odst. 6 zákona o Policii ČR. Je sice pravdou, že formálně žalobci stále běžela lhůta k podání námitek (potvrzení o vykázání převzal žalobce dne 28. 8. 2024, 3denní lhůta počala plynout 29. 8. 2024, její poslední den připadl na sobotu 31. 8. 2024, žalobce tedy mohl podat námitky ještě 2. 9. 2024), žalobce však již své námitky uplatnil a policie byla povinna je bezodkladně posoudit. Ze správního spisu pak vyplývá, že přípis s posouzením námitek podepsal odpovědný příslušník policie dne 30. 8. 2024 ve 12:11 hodin. Písemné doplnění námitek pak bylo policii doručeno téhož dne ve 13:56 hodin, tedy poté, co byly námitky posouzeny. Procesní postup policie byl tedy v pořádku.

46. Krajský soud se však neztotožnil s tím, jak policie posoudila námitky žalobce po věcné stránce.
47. Stejně jako o vykázání platí, že je nutno je posuzovat a hodnotit s ohledem na informace, kterými disponovali či mohli a měli disponovat zasahující policisté v době, kdy se museli rozhodnout, zda k vykázání přikročí, či nikoliv, i způsob, jakým policie posoudila námitky vykázané osoby, je nutno hodnotit s ohledem na informace, kterými posuzující orgán disponoval či mohl a měl disponovat v době, kdy námitky posuzoval.
48. V této souvislosti nelze přehlédnout, že při posuzování námitek žalobce již policie jednak znala v podrobnějších rysech skutkovou verzi žalobce, a jednak měla k dispozici výpověď nezletilé 2. osoby zúčastněné na řízení.
49. Výpověď žalobce se v podstatných rysech neliší od výpovědi 1. osoby zúčastněné na řízení. Jediný podstatný moment, v němž se výpovědi liší, je údajné kousnutí žalobce 1. osobou zúčastněnou na řízení, které mělo být důvodem toho, proč ji žalobce od sebe odstrčil. Jinak ovšem výpověď žalobce spíše zasadila celý incident do širšího kontextu osvětlením pohnutek, které k němu vedly.
50. Z výpovědi nezletilého vyplynulo, že nezletilý nemá z otce (žalobce) strach, žalobce se se vůči němu žádné agrese nedopustil. Ustanovení § 44 odst. 1 zákona o Policii ČR stanoví sice nevyvratitelnou domněnku, že nezletilý obývající společné obydlí se považuje za ohroženou osobu, ovšem nevyvratitelnost této domněnky platí pouze pro prvotní vykázání. Smyslem a účelem institutu námitek je vyvážení bezprostřednosti úkonu vykázání a posílení jeho objektivity, jakož i ochrany vykazované osoby (srov. ŠTEINBACH, M. et al. *Zákon o Policii České republiky: Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2018). Bylo by proti smyslu a účelu této právní úpravy, kdyby policie v rámci námitek jako kvaziopravného prostředku proti vykázání nemohla vycházet ze skutečného stavu věci. Policie tak měla a mohla učinit závěr, že nezletilá 2. osoba zúčastněná na řízení není ve vztahu k žalobci ohroženou osobou.
51. Není zřejmé, jak došla policie k závěru o tom, že „z výpovědi sousedů bylo zjištěno, že je z domu opakovaně slyšet hluk, svědčící o hádkách“. Takový závěr, alespoň podle úředního záznamu o vytěžení sousedů, neobstojí – soused L. S. k věci sdělil, že vzájemné soužití žalobce a 1. osoby zúčastněné na řízení je narušeno, oba si dělají schválnosti. Sousedé P. K. a V. J. sdělili, že neví, jaké jsou vztahy mezi manželi. O hluku, svědčícím o hádkách, žádný ze sousedů nevypovídal.
52. Institut vykázání je úzce spjat s pojmem domácího násilí. Domácí násilí je závažnou formou kriminální činnosti, která vykazuje mnohé specifické znaky; nejvýstižněji jej lze

přirovnat k šikaně a může zahrnovat různé útoky proti důstojnosti a zdraví člověka (útoky verbální, urážky, zesměšňování, ponižování, vyhrožování násilím, ničení věcí, omezování pohybu, neustálou kontrolu, omezování kontaktů s rodinou a přáteli, v krajním případě fyzické napadání. Významným indikátorem je nerovné postavení mezi pachatelem a obětí. Pachatel má nad obětí zjevnou nebo i nevyslovenou převahu. Postavení oběti je naopak podřízené. Domácí násilí však nelze zaměňovat s tzv. „italskou domácností“, kde zpravidla není přítomen znak nerovnosti postavení mezi pachatelem a obětí. V případě tzv. „italské domácnosti“ jsou oba účastníci v rovném postavení, jsou pachateli i oběťmi současně, chybí zde znak mocenské asymetrie (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008- 81).

53. V daném případě policie k vykázaní přistoupila právě z důvodu předpokladu domácího násilí, o čemž svědčí to, že rozhodnutí o vykázaní jako o jeden z podkladů opřela o metodu vyhodnocení otázek SARA DN. Skutečnosti, které vyšly najevo druhý den po vykázaní, však v podstatné míře zpochybnila rozdělení rolí násilné a ohrožené osoby a tedy přítomnost domácího násilí. Původně důvodně se jevící předpoklad policie o tom, že žalobce je násilníkem a jeho manželka a nezletilý syn jsou ohroženými osobami, následně ve světle výpovědi žalobce, nezletilého a skutečností zjištěných od sousedů své důvodnosti pozbyl. Skutečnosti následně zjištěné spíše svědčily pro tzv. „italskou domácnost“, pro rovné postavení účastníků, kde oba jsou pachatelem i obětí. Za této situace je krajský soud přesvědčen, že krajské ředitelství policie mělo shledat, že podmínky pro vykázaní nejsou splněny, a měla toto vykázaní ukončit podle § 44 odst. 6 zákona o Policii ČR.

VI. Závěr a náklady řízení

54. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou zčásti důvodné. Pro vykázaní žalobce ze společného obydlí byly splněny zákonné podmínky. Následně však nebyly splněny podmínky pro to, aby krajské ředitelství policie neshledalo důvody k ukončení vykázaní. V tomto rozsahu tedy krajské ředitelství policie vůči žalobci nezákonně zasáhlo.
55. Protože předmětem žaloby byly dva samostatné nezákonné zásahy a soudní poplatek byl dosud vybrán pouze za jeden z nich, rozhodl soud o povinnosti žalobce zaplatit soudní poplatek i za druhý žalovaný zásah (pol. 18 bod 2. písm. d) Přílohy k zákonu o soudních poplatcích).
56. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci částečně úspěšný, a to v rozsahu 50 % (žaloba směřovala vůči 2 zásahům žalovaného, důvodná byla shledána ve vztahu k jednomu z nich, žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly), náleží mu tak právo na náhradu nákladů řízení v dále uvedeném rozsahu.
- a. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a povinnost k úhradě dalšího soudního poplatku ve výši 2 000 Kč mu byla uložena tímto rozhodnutím.
- b. Žalobce byl zastoupen advokátem, náleží mu proto náhrada nákladů právního zastoupení. Advokát vykonal celkem 5 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsal a podal žalobu, účast u jednání soudu 30. 1. 2025, účast u jednání soudu 20. 3. 2025 – jednání trvalo 2 hodiny a 23 minut).
- c. Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. advokátního tarifu ve znění účinném před 1. 1. 2025 (srov. čl. II vyhl. č. 258/2024 Sb.), částku 3 100 Kč, celkem za 2 úkony 6 200 Kč.

- d. Sazba za jeden úkon právní služby po novele advokátního tarifu účinné od 1. 1. 2025 činí 4 620 Kč, celkem za 3 úkony 13 860 Kč.
- e. Advokátu náleží paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném před 1. 1. 2025), celkem 600 Kč.
- f. Advokátu náleží paušální náhrada hotových výdajů za 3 úkony po 450 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném po novele účinné k 1. 1. 2025), celkem 1 350 Kč.
- g. Advokát je plátcem DPH, náleží mu proto náhrada za tuto daň ve výši 4 622 Kč.

Celkem žalobce vynaložil náklady řízení ve výši 30 632 Kč. S ohledem na částečný úspěch ve věci mu soud přiznal náhradu ve výši 50 % těchto nákladů, tedy částku 15 316 Kč.

- 57. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.
- 58. Osobám zúčastněným na řízení krajský soud nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť jim nevznikly žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, ani nenavrhovaly přiznání nákladů z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).
- 59. O odměně ustanoveného opatrovníka rozhodne soud samostatným usnesením.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek podle tohoto rozsudku na účet soudu č. 3703-6828511/0710, vedený u ČNB v Hradci Králové, pod variabilním symbolem 3133003024. Nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, bude předán k vymáhání Celní správě České republiky.

Hradec Králové 26. března 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu